

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 194/2013-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., P., a L. M., P., zastúpených advokátom JUDr. D. K. P., vo veci namietaného porušenia ich základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/220/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. M. a L. M. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 20. decembra 2012 doručená sťažnosť M. M. a L. M. (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietali porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom

Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/220/2010.

2. Sťažovatelia v sťažnosti okrem iného uviedli:

«Sťažovatelia sú žalobcami v právnej veci zrušenia rozhodcovského rozsudku 63/10/10 zo dňa 14. 10. 2010 vydaného S., zriadeného S., s. r. o., B. Konanie je vedené pred Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 11 C/220/2010...

Sťažovatelia podali dňa 10. 11. 2010 žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku 63/10/10 zo dňa 14. 10. 2010 vydaného S... nakoľko v ňom priznaný nárok je založený na právnom vzťahu, ktorý je v rozpore nielen s vnútroštátnym právom, ale i so smernicou 93/13/EHS. Bližšie dôvody sú uvedenej v predmetnej žalobe.

Od podania žaloby okresný súd nevykonal žiaden relevantný úkon smerujúci k rýchlemu prejednaniu a rozhodnutiu vo veci najmä ak na strane žalobcov sú spotrebitelia zaviazaný rozhodcovským rozsudkom. Okresný súd vykonal len jeden „úkon“, a to dňa 25. 11. 2011 (teda viac ako po 13 mesiacoch od podania žaloby), ktorým vyslovil svoju nepríslušnosť. Týmto „úkonom“ nielen, že spôsobil ďalší 13 mesačný prieťah v konaní, ale najmä znemožnil sa sťažovateľom domáhať sa na „svojom“ súde, ktorým musí byť v zmysle nižšie citovaného rozhodnutia Súdneho dvora ako i Ústavného súdu SR bydlisko spotrebiteľa teda sťažovateľov a žiaden iný.

Okresný súd Piešťany je teda v celom konaní absolútne nečinný, resp. neefektívne činný, resp. porušujúci ďalšie práva sťažovateľov. Výsledkom „konania“ je do dnešného dňa nielen nerozhodnutie vo veci samej, ale ani jedno pojednávanie. Od podania návrhu uplynulo viac ako 26 mesiacov.

U sťažovateľov spôsobené a spôsobované prieťahy Okresným súdom Piešťany spôsobujú a znásobujú stav právnej neistoty, nechut' k zákonom a rezignáciu uplatňovať akokoľvek a kdekoľvek svoje práva, keďže sú neustále atakovaný nebankovou spoločnosťou, ktorá si svoje podnikanie založila na nevedomosti ľudí a zneužívania slabšieho postavenia spotrebiteľa. U sťažovateľov teda oprávnené prieťahy spôsobované porúčiteľom bez právoplatného ukončenia veci neustále vyvolávajú obavu prípadných ďalších nezákonných praktík tohto subjektu, ktorý sťažovateľov berú ako číslo. Žiaľ i Okresný súd Piešťany.

Nečinnosť spôsobila a spôsobuje zbytočné prieťahy v konaní vedeného pod sp. zn. 11 C/220/2010 a takto je stále porušované garantované právo podľa čl. 48 Ústavy SR.»

3. Sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd po vykonanom dokazovaní o sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„I. Základné právo sťažovateľov, na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy SR bolo postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/220/2010 porušené.

II. Okresnému súdu Piešťany sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/220/2010 konal bez ďalších prieťahov.

III. M. M. a L. M. priznáva každému primerané finančné zadostučinenie v sume 2.000 €... ktorým ich je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

IV. Okresný súd Piešťany je povinný uhradiť trovy právneho zastúpenia... M. M. a L. M. v sume 284,84 €... advokátovi JUDr. D. K... na jeho účet... do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na

ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

6. Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľov, že okresný súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C/220/2010 porušil ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

7. Podľa ustanovenia § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde jednou z podmienok prijatia sťažnosti fyzickej osoby na konanie pred ústavným súdom je podanie sťažnosti v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť (pozri napr. I. ÚS 120/02, I. ÚS 124/04). Zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03).

8. Zo sťažnosti, z jej príloh a dopytom na okresnom súde ústavný súd zistil, že okresný súd vyslovil svoju miestnu nepríslušnosť k prerokovaniu a rozhodnutiu veci sťažovateľov a následne bola vec 31. januára 2012 postúpená Okresnému súdu Bratislava II. Sťažovatelia mali vedomosť o tejto skutočnosti najmenej rok pred podaním ústavnej sťažnosti, pretože ústavnému súdu priložili list okresného súdu sp. zn. 11 C/220/2010 z 25. novembra 2011, ktorým ich upovedomuje o vyslovení svojej miestnej nepríslušnosti a o postúpení veci Okresnému súdu Bratislava II. Okresný súd teda v čase podania ústavnej sťažnosti už vo veci dávno nekonal a vec bola postúpená Okresnému súdu Bratislava II, proti ktorému však sťažnosť nesmeruje.

9. Možno preto uzavrieť, že predmetná sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 20. decembra 2012, teda dávno po uplynutí dvojmesačnej lehoty od jej postúpenia inému

súdu, preto bolo potrebné sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako oneskorene podanú odmietnuť.

10. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti v celom rozsahu bolo už bez právneho významu, aby ústavný súd rozhodoval o ďalších požiadavkách sťažovateľov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. marca 2013